

Caracterizarea personajului Aurica Tulea din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-a doua parte

Personaj static (imobil), eroina este antrenata in fluxul evenimentelor fara sa-si schimbe psihologia, facand impresia de "papusa mecanica" al carei "arc a fost intors pana la capat" (Nicolae Manolescu).

Ca si Aglae, Titi ori Simion Tulea, Aurica actioneaza si reactioneaza, confruntata cu anumite situatii, din instinct, se adapteaza la nivelul purului automatism, neavand o conceptie morala a vietii si nici capacitatea motivarii propriilor acte. Ceea ce-i canalizeaza toate energiile interioare este obsesia maritisului, fixata pe o psihologie rudimentara. Aceasta obsesie ii alimenteaza vesnica ura fata de cei care, neinteresati, nu raspund "asalturilor" ei asidue (este cazul lui Felix) si vesnica invidie fata de fetele care, dupa cum crede ea, au "noroc", realizand mariaje mai mult ori mai putin reusite.

Complexata, pe Otilia o priveste, in mod eronat, din pur automatism, ca pe o rivala, eternul obstacol in calea implinirii visurilor ei maritale. Posibilitatea adoptarii Otiliei de catre mos Costache i se pare o "enormitate detestabila", de fapt o sperie perspectiva in care Otilia ar beneficia de avere si de o pozitie sociala onorabila, fapt care, in convingerea Auricai, ar face-o mult mai atragatoare pentru barbati.

Natura primara, Aurica nu dispune de rafinamentul necesar mascarii ori controlarii sentimentului de aversiune, revarsandu-si ostilitatea automatic si reducandu-i pe ceilalti la masura instinctelor si gandirii ei obscure, rudi-mentare. Vestea logodirii Otiliei cu Pascalopol ii provoaca hohote de plans.

O alta modalitate de caracterizare, specifica romanului realist obiectiv, este comentariul auctorial prin care naratorul omniscient realizeaza personajului o "fisa caracterologica", recurgand la tehnica rezumatului si compri-mand timpul din istorie la nivelul discursului.

Comentariul digresiv al naratorului o surprinde pe Aurica in situatii tipice, cu gesturi si atitudini stereotipe, care demonstreaza faptul ca eroina traieste instinctual, in afara optiunii si a motivatiei. In absenta unei conceptii morale, existenta sa este automatizata. Devine inca o data limpede faptul ca eroina nu este gandita ca individualitate, ci ca aparitie tipica, exponent al unei scheme ori categorii morale. O masca in multimea de masti ce compune o frapanta "comedie a automatismelor" (Nicolae Manolescu). Asemenea celorlalti membri ai familiei Tulea, Aurica ilustreaza ipostaza primara a umanului.

Ca si mama ei, Aurica isi justifica insuccesul prin "cumintenie". Intelegand gresit ca atractia exercitata de Otilia asupra barbatilor se datoreaza comportamentului neconventional al acesteia, Aurica o imita caricatural prin stridenta vulgara a aparitiilor sale. Daca, insa, pentru Otilia libertatea este dezideratul existential suprem (ideea "ca atunci cand s-ar fi plictisit n-ar fi fost libera sa faca ce

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

voia, o inspaimanta"), Aurica duce o existenta incorsetata in prejudecati si subordonata unui unic scop (casatoria) si va ramane, ironia destinului, constant, prizoniera unei excesive autoritati si griji materne.

Ca si in cazul celorlalte personaje construite dupa modelul lui Balzac, este remarcabila tehnica prin care autorul selecteaza si combina amanunte distinctive (reprezentate de situatii, gesturi, replici, comportament) necesare tipizarii.